

**НАСТАВНО–НАУЧНОМ ВИЈЕЋУ
ПЕДАГОШКОГ ФАКУЛТЕТА У БИЈЕЉИНИ и
СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА У ИСТОЧНОМ САРАЈЕВУ**

Предмет: Извјештај комисије о пријављеним кандидатима за избор у академско звање **ванредног професора**, ужа научна област **Специфичне књижевности: Србистика**, предмети: Методика наставе српског језика и књижевности 1, Методика наставе српског језика и књижевности 2, Методика развоја говора, Методика говорне комуникације.

Одлуком Наставно-научног вијећа Педагошког факултета у Бијељини, Универзитета у Источном Сарајеву, ННВ број 01- 901, од 25. 12. 2018, именовани смо у Комисију за разматрање конкурсног материјала и писање извјештаја по конкурсу, објављеном у дневном листу “Глас Српске“ од 20/ 21. новембра 2018. године, за избор у академско звање **ванредног професора**, ужа научна/умјетничка област **Специфичне књижевности: Србистика**, предмети: Методика наставе српског језика и књижевности 1, Методика наставе српског језика и књижевности 2, Методика развоја говора, Методика говорне комуникације.

ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

Састав комисије¹ са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назив научне области, научног поља и уже научне/умјетничке области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен:

1. Проф. др Јелина Ђурковић, ванредни професор, предсједник
Научна област: Хуманистичке науке
Научно поље: Језици и књижевности
Ужа научна/умјетничка област – Специфичне књижевности: Србистика
Датум избора у звање: 26. 2. 2015.
Универзитет у Источном Сарајеву
факултет/академија – Педагошки факултет у Бијељини

2. Проф. др Вељко Брборић, ванредни професор, члан
Научна област: Хуманистичке науке
Научно поље: Језици и књижевности
Ужа научна/умјетничка област – Специфични језици: Србистика
Датум избора у звање: 27. 9. 2013.
Универзитет у Источном Сарајеву
факултет/академија – Педагошки факултет у Бијељини

¹ Комисија се састоји од најмање три наставника из научног поља, од којих је најмање један из уже научне/умјетничке за коју се бира кандидат. Најмање један члан комисије не може бити у радном односу на Универзитету у Источном Сарајеву, односно мора бити у радном односу на другој високошколској установи. Чланови комисије морају бити у истом или вишем звању од звања у које се кандидат бира и не могу бити у сродству са кандидатом.

3. Проф. др Зона Мркаљ, редовни професор, члан
Научна област: Хуманистичке науке
Научно поље: Језици и књижевности
Ужа научна/умјетничка област – Српска књижевност, предмет Методика наставе књижевности и језика
Датум избора у звање : 22. 6. 2018.
Универзитет у Београду
факултет/академија – Филолошки факултет у Београду

На претходно наведени конкурс пријавио се један кандидат:

- Доц. др Милена (Милутин) Ивановић

На основу прегледа конкурсне документације, а поштујући прописане чланове² 77., 78. и 87. Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“ бр. 73/10, 104/11, 84/12, 108/13, 44/15, 90/16), чланове 148. и 149. Статута Универзитета у Источном Сарајеву и чланове 5., 6., 37., 38. и 39³. Правилника о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Источном Сарајеву, Комисија за писање извјештаја о пријављеним кандидатима за изборе у звања, Наставно-научном/умјетничком вијећу Педагошког факултета/академије и Сенату Универзитета у Источном Сарајеву подноси сљедећи извјештај на даље одлучивање:

ИЗВЈЕШТАЈ

КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

I ПОДАЦИ О КОНКУРСУ
Одлука о расписивању конкурса, орган и датум доношења одлуке
Одлука бр. 01-736, Педагошки факултет у Бијељини, од 22. 10. 2018.
Дневни лист, датум објаве конкурса
„Глас Српске“, 20/ 21. 11. 2018.
Број кандидата који се бира
Један
Звање и назив уже научне/умјетничке области, уже образовне области за коју је конкурс расписан, списак предмета
Ванредни професор, Специфичне књижевности (Србистика), предмети: Методика наставе српског језика и књижевности 1, Методика наставе српског језика и књижевности 2, Методика развоја говора, Методика говорне комуникације.

² У зависности од звања у које се кандидат бира, наводи се члан 77. или 78. или 87.

³ У зависности од звања у које се кандидат бира, наводи се члан 37. или 38. или 39.

Број пријављених кандидата
Један

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА
ПРВИ КАНДИДАТ
1. ОСНОВНИ БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ
Име (име једног родитеља) и презиме
Милена (Милутин) Ивановић, рођ. Ковачевић
Датум и мјесто рођења
5.1. 1972, Горње Село, Невесиње
Установе у којима је кандидат био запослен
Средњошколски центар „Пале“ Педагошки факултет у Бијељини, Универзитет у Источном Сарајеву
Звања/радна мјеста
Средњошколски центар „Пале“ – професор српског језика и књижевности; Педагошки факултет у Бијељини – асистент, виши асистент, доцент.
Научна област
Хуманистичке науке
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима
Члан Просвјетног и културног друштва „Просвјета“
2. СТРУЧНА БИОГРАФИЈА, ДИПЛОМЕ И ЗВАЊА
Основне студије/студије првог циклуса
Назив институције, година уписа и завршетка
Филозофски факултет Универзитета у Српском Сарајеву, 1995–2001.
Назив студијског програма, излазног модула
Српски језик и српска књижевност
Просјечна оцјена током студија ⁴ , стечени академски назив
Професор српског језика и српске књижевности
Постдипломске студије/студије другог циклуса
Назив институције, година уписа и завршетка
Филозофски факултет Универзитета у Источном Сарајеву, 2001–2007.
Назив студијског програма, излазног модула
Методолошки аспекти изучавања књижевности
Просјечна оцјена током студија, стечени академски назив
Магистар књижевноисторијских наука
Наслов магистарског/мастер рада
„Типски јунаци у пјесмама Тешана Подруговића (с посебним методичким освртом)“
Ужа научна/умјетничка област
Специфичне књижевности (Србистика)
Докторат/студије трећег циклуса

⁴ Просјечна оцјена током основних студија и студија првог и другог циклуса наводи се за кандидате који се бирају у звање асистента и вишег асистента.

Назив институције, година уписа и завршетка (датум пријаве и одбране дисертације)
Филозофски факултет Универзитета у Источном Сарајеву, 29. 12. 2009 – 12. 11. 2013. године
Наслов докторске дисертације
„Свијет дјетињства у дјелу Иве Андрића (књижевно-методички аспект)“
Ужа научна област
Специфичне књижевности (Србистика)
Претходни избори у звања (институција, звање и период)
<ol style="list-style-type: none"> 1. Педагошки факултет, асистент, 22. 11. 2002 – 25. 9. 2008. 2. Педагошки факултет, виши асистент, 25. 9. 2008 – 27. 3. 2014. 3. Педагошки факултет, доцент, 27. 3. 2014.
3. НАУЧНА/УМЈЕТНИЧКА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА
Радови прије првог и/или посљедњег избора/реизбора
<ol style="list-style-type: none"> 1. Милена Ковачевић (2008): Лик Грујице Новаковића у пјесмама Тешана Подруговића, <i>Календар Просвјета</i>, Пале, стр. 137–140. 2. Милена Ковачевић (2008): Јунаштво Марка Краљевића у пјесмама Тешана Подруговића, <i>Радови Филозофског факултета број 10, књига 1</i>, Пале, 2008, стр. 165–177. 3. Милена Ковачевић (2009): Милош Војиновић као историјска личност и јунак Тешана Подруговића, <i>Календар Просвјета</i>, Пале, 2009, стр. 300–309. 4. Милена Ковачевић (2009): Лик Јована бећара у пјесмама Тешана Подруговића, <i>Радови Филозофског факултета број 11, књига 1</i>, Пале, 2009, стр. 251–259. 5. Милена Ковачевић (2009): Марко Краљевић као Подруговићев хумористички јунак, <i>Српска вила, година XVI, бр. 29</i>, Бијељина, стр. 199–206. 6. Милена Ковачевић (2009): Сатира „Мртво море“ Радоја Домановића, <i>Српска вила, година XVI, бр. 30</i>, Бијељина, стр. 201–207. 7. Милена Ковачевић (2009): Херојство и чојство Марка Краљевића, <i>Радови бр. 2</i>, Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци, стр. 95–103. 8. Милена Ковачевић (2010): Обрада пјесме Стари Вујадин помоћу доминантног књижевног лика, <i>Нова школа, година V, број 7</i>, Педагошки факултет Бијељина, стр. 214–223. 9. Сузана Лаловић, Милена Ковачевић (2011): Средина и одрастање дјевојчица: Андрићева Роза и Самоковлијина Мирјама, <i>Детињство. Часопис о књижевности за децу 2/2011 (XXXVII)</i>, Змајеве дечје игре, Нови Сад, стр. 117–125. 10. Милена Ковачевић, Сузана Лаловић, Душко Крсмановић (2013): Утицај средњошколског успјеха на резултате теста из српског језика и књижевности у оквиру пријемног испита на Педагошком факултету у Бијељини, <i>Методичка пракса број 1. Vol 13, година XIII</i>, Београд, 2013, стр. 63–76. 11. Милена Ивановић (2013): Лудизам као елеменат тумачења књижевности за дјецу, <i>Нова школа, година VIII, број 11</i>, Педагошки факултет у Бијељини, стр. 309–320. 12. Милена Ивановић (2013): Просторно-временски односи у Андрићевим приповијеткама за дјецу, <i>Узданица, год. X, бр. 2</i>, стр. 51–61.

I Радови

1. Милена Ивановић (2014): Свијет дјетињства између јаве и сна – Андрићеве приповијетке „Излет“ и „Екскурзија“, *Зборник радова са V научног скупа младих филолога Србије, „Савремена проучавања језика и књижевности”, година V, књ. 2* Филолошко-уметнички факултет у Крагујевцу, стр. 131–140. (оригинални научни рад)
2. Милена Ивановић (2014): Андрићева приповијетка „Деца“ у осмом разреду основне школе – изазов у стваралачкој настави књижевности, *Иновације у настави бр. 1*, Учитељски факултет у Београду, стр. 135–154. (стручни рад)
3. Милена Ивановић (2014): Домановићева „Данга“ – жиг на челу тоталитарне државе, *Зборник са Научног скупа „Наука и глобализација“, књ. 8, том 1/2*, Филозофски факултет Пале, стр. 859–872. (стручни рад)
4. Милена Ивановић (2014): Игра у Андрићевим приповијеткама за дјецу, *Књижевност за децу у науци и настави, посебна издања, научни скупови, књ. 18*, Факултет педагошких наука Универзитета у Крагујевцу, стр. 233–239. (оригинални научни рад)
5. Милена Ивановић Ковачевић (2014): Андрићева збирка „Деца“ – жанровско одређење и рецепција у основној школи, *Радови Филозофског факултета бр. 16, књ. 1/2*, Филозофски факултет Пале, стр. 635–651. (прегледни рад)
6. Сузана Бунчић и Милена Ивановић Ковачевић (2016): Касаблијски дух у Андрићевој „Свадби“, *Нова школа, год. XI, свеска (2)*, Педагошки факултет у Бијељини, стр. 29–35. (оригинални научни рад)
7. Милена Ивановић Ковачевић и Јовица Бунчић (2016): Мука одрастања као мотив Андрићевог приповиједног свијета, *Нова школа, год. 11, свеска (2)* Педагошки факултет у Бијељини, стр. 52–62. (оригинални научни рад)
8. Милена Ивановић Ковачевић (2016): Бајка и легенда као пратиоци одрастања у Андрићевим приповијеткама за дјецу, *Нова школа, год. 11, свеска (1)* Педагошки факултет у Бијељини, стр. 64–78. (оригинални научни рад)
9. Милена Ивановић Ковачевић (2017): Андрићева приповијетка „Панорама“ – стварност и слика о стварности, *Зборник са Научног скупа „Наука и стварност“ Филозофског факултета Пале, Књига 11, том 1*, Филозофски факултет Пале, стр. 451–462. (оригинални научни рад)
10. Милена Ивановић Ковачевић (2017): Андрићеве Рајка Радаковић и Лотика као антиподи, *Andrićeva „Gospođica“, Deveti simpozij(um) u okviru projekta „Andrić-Initiative: Ivo Andrić u evropskom/europskom kontekstu“ Institut für Slawistik der Karl-Franzens-Universität Graz, Narodna i univerzitetska biblioteka Republike Srpske, Svet knjige nmlibris*, стр. 195 – 206.

⁵ Навести кратак приказ радова и књига (научних књига, монографија или универзитетских уџбеника) релевантних за избор кандидата у академско звање.

11. Милена Ивановић (2018): Марко Краљевић као етички узор у млађем школском узрасту, *Нова школа, год. 13 ,свеска (2)* Педагошки факултет у Бијељини, стр. 18–27. (оригинални научни рад)

II Монографија

Милена Ивановић (2018): *Приповијетке за дјецу Иве Андрића (теоријско-методички аспект)*, Педагошки факултет у Бијељини

ЗБОРНИЦИ САЖЕТАКА СА НАУЧНИХ СКУПОВА

1. Сузана Бунчић, Милена Ивановић, Прича о везировом слону – парадигма Андрићевог хуморизма, *Зборник сажетака са 8. научног скупа са међународним учешћем „Наука и настава данас“*, одржаног 17.11. 2017. на Педагошком факултету у Бијељини, стр. 14.
2. Милена Ивановић, Мотив тамнице у Андрићевом дјелу – пишчево искуство и фикција, *Зборник сажетака са научног скупа са међународним учешћем „Српско друштво и стогодишњица завршетка Великог рата, резултати и посљедице“*, одржаног 6. 11. 2018. у организацији СПКД „Просвјета“, Градски одбор Бијељина, Бијељина, стр. 14–15.
3. Милена Ивановић, Самоковлијини јунаци у потрази за изгубљеним свијетом, *Зборник сажетака са 9. научног скупа са међународним учешћем „Наука и настава данас“*, одржаног 30.11. 2018. на Педагошком факултету у Бијељини, стр. 28–29.

Кратак приказ радова:

1. У раду **Свијет дјетињства између јаве и сна – Андрићеве приповијетке „Излет“ и „Екскурзија“** ауторка анализира у којој мјери су историја, легенда и фантастика елементи Андрићевих приповиједака за дјецу, с акцентом на приповијетке „Излет“ и „Екскурзија“. Она налази да Андрић у оквиру приповиједака за дјецу често користи легенду и историју и то тако што спаја легендарно и историјско на сасвим специфичан начин, прихватајући тон усмене књижевности и настојећи да се „прича причана прича“. То је, како закључује, уочљиво у приповијетци „Излет“. Андрић, према мишљењу ауторке, користи и посебну форму фантастике, која је остварена у јединственој „атмосфери безименог сна“ који налазимо у приповијетци „Екскурзија“. Темељно начело искрености у приповиједању, код Андрића значи да у основи реалистички поступак мора да подразумејева и свијет снова, привида, халуцинација. Она закључује да се у приповијеткама „Излет“ и „Екскурзија“ свијет снова, привида, халуцинација медиј да се прича саопшти као доживљено или виђено, али увијек тако да се сучељава истина и легенда, реалност и фантастика.

2. У раду **Андрићева приповијетка „Деца“ у осмом разреду основне школе – изазов у стваралачкој настави књижевности** на примјеру приповијетке „Деца“ показује се како се приповијетка за дјецу Иве Андрића уз одговарајућу припрему и наставника и ученика могу успјешно обрадити на часу у старијим разредима основне школе користећи моделе стваралачке наставе књижевности. Ауторка предлаже да се приповијетка „Деца“ с обзиром на њену комплексност обрађује у осмом разреду у Српској, односно у седмом разреду Републици Србији, јер се ученици узраста од тринаест или четрнаест година суочавају са проблемом идентитета и почињу га рјешавати у оквиру дружине, а и имају довољно теоријског и читалачког искуства да се окушају на овом штиву. Модел је и практично реализован у два одјељења ОШ „Свети Сава“ у Фочи, а након тога је методом анкете, користећи анонимни анкетни упитник, провјерено у којој мјери је ова приповијетка ученицима разумљива и које њима блиске проблеме покреће. Добијени подаци показују да ученици јесу разумјели приповијетку, да је она њима занимљива јер покреће проблеме идентитета јединке у дружини, вршњачког насиља и прихватања различитости. Ауторка закључује да је ова приповијетка и те како актуелна, јер говори о проблемима савременог дјетета, а на узрасту осмом разреда врло је захвална за анализу.

3. Рад **Домановићева „Данга“ – жиг на челу тоталитарне државе**, бави се познатом сатиром Радоја Домановића у којој приказано друштво представља парадигму тоталитарног. Ауторка идентификује елеменат по елеменат таквог друштва у Домановићевој сатири. Посебно се задржава на симболици жига, односно „данге“ као биљеге који власт користи да означи мирну, бесловесну масу грађана, али и да се та сама власт разоткрије у свом притворништву. У тоталитарном друштву нада је умјетник који треба да проговори и каже јер, како каже Албер Ками, а цитира ауторка, „према ономе што је, он се не може данас ставити у службу оних који стварају историју: он је у служби оних који ту историју доживљавају“, односно он служи „истини и слободи“. Ауторка закључује да је тоталитарно друштво у различитим периодима људске историје, на различитим меридијанима личило и личи једно на друго, а да је „Данга“ жиг којим је такво друштво обиљежено и на основу кога се може препознати.

4. У раду **Игра у Андрићевим приповијеткама за дјецу** ауторка на примјеру приповиједака „Кула“ и „Деца“ говори о игри као важном сегменту Андрићевог приповиједног свијета за дјецу. Поменуто две приповијетке посматра у кључу теорије игре Јурија Лотмана и Јохана Хојзинге чиме им даје ново озрачје. Лотманова теорија, према којој је игра моделативна активност, послужила је ауторки да у приповиједи „Кула“ идентификује и издвоји три врсте игре које су везане за три кључна догађаја на којима почива приповијетка. То су: игра рата, игра самопотврђивања и игра буђења чула. У приповиједи „Деца“ издваја само један тип игре а то је сурова игра. Хојзингина теорија игре која подразумијева следеће поставке: *1. игра је сасвим посебан свијет; 2. у човјеку постоји стална потреба за игром; 3. игра је просторно и временски ограничена; 4. игра је поновљива активност; 5. игру карактерише напетост и одушевљење играча* у анализи приповиједака „Кула“ и „Деца“ показала се као посебно примјенљива и корисна. Највећи дио поставки Хојзингине теорије уочава се у овим двјема приповијеткама. Ауторка закључује да у анализираним приповијеткама игра један од кључних

елемената на којима писац темељи причу о дјетињству и одрастању, те да кроз **игру** и њене различите видове дјеца откривају свијет у свој његовој суровости.

5. Рад **Андрићева збирка „Деца“ – жанровско одређење и рецепција у основној школи** на прегледан начин се доноси историјат питања жанровског одређења Андрићевих приповиједака из збирке „Деца“, односно да ли је ријеч о приповијеткама за дјецу или их је писац, ипак, намијенио одраслима. Ауторка на основу увида у најважније радове који су се бавили овим питањем закључује како Андрићеве приповијетке из ове збирке јесу за дјецу. Након тога у раду је наведена анализа наставних планова и програма за основну и средњу школу у Републици Српској и Србији с циљем да се утврди у којој мјери је Андрићево дјело присутно у настави. Ауторка закључује да је Андрић од свих наших писаца највише заступљен у НПП, али да распоред дјела по разредима није одговарајући. Ауторка предлаже да се поједине приповијетке из збирке „Деца“ обрађују као градиво на часу у оквиру стваралачке наставе књижевности од петог до деветог разреда у Српској, односно од четвртог до осмог у Србији, а не као лектира у завршном разреду основне школе како је то сада случај. Ауторка сматра како би тек тако ученици ову Андрићеву прозу могли доживјети у њеном естетском па и сваком другом потенцијалу.

6. У коауторском раду **Касаблијски дух у Андрићевој „Свадби“** позната приповијетка Иве Андрића анализирана је у првом реду тако што је аплициран Бахтинов појам карневализације, али и њему слични поступци у изградњи ликова и приповиједне слике свијета као што су гротеска и иронија. Циљ је био да се докаже како се у основни песимистички став према животу и свијету у овој приповиједи ублажава хуморним посредовањем управо оних ликова и појава који пријете да униште сваки виши смисао. У раду се посебно наглашава како Андрићев приповиједач приказује догађаје из перспективе касабе и јунака у њој, истовремено надростајући их. У тој надинстанци приче налази се критика касаблијског духа у себи, јер тај глас припада истовремено и духу касабе, али и оном духу приче у коме се критички преосмишљавају заблуде и страхови, љубави и мржње, таштине и истине читавог једног колектива. Тај глас, како се наглашава у раду, карактерише хумористичко релативизовање касабе и односа у њој проткано ироничним и пародијским елементима у чијем основу лежи и једна етичка компонента која више представља неку врсту „слутње сложене мудрости“.

7. У коауторском раду **Мука одрастања као мотив Андрићевог приповиједног свијета** анализира се на који се све начин мука одрастања манифестује у Андрићевом свијету дјетињства и како то дјелује на младо биће, на прагу свијета одраслих. Андрићева дјеца се рано суочавају са опором стварношћу, са апсурдом живљења, који се у раду препознаје као апсурд камијевског типа. За Андрићев свијет дјетињства пресуднији је психолошки него социјални аспект доживљаја свијета, наводи се у раду.

Дијете је растрзано између онога што жели и онога што му живот нуди. На том путу одрастања Андрићева дјеца су усамљена, окружена су неразумијевањем одраслих који им мало или нимало не могу помоћи. Страх и кривица су стални пратиоци одрастања и неизмјерна мука дјетета, коју године потисну, али никад потпуно не

уклањају. Потврду за изречено ауторка налази у приповијеткама за дјецу „Прозор“, „Књига“, „Мила и Прелац“, „ Деца“, али и приповијеткама „На обали“ и „Панорама“. Осим поменутих приповиједака упечаљиви примјери третирања овог мотива се налазе и у приповиједи „Смрт у Синановој текији“, али и у романима *Госпођица*, *Травничка хроника* и *Омер-паша Латас*.

8.У раду **Бајка и легенда као пратиоци одрастања у Андрићевим приповијеткама за дјецу** ауторка на примјеру приповиједака „На обали“ и „Легенда о побуни“ показује да колико приче (овдје именоване као бајке и легенде) у дјетињству оплемењују експресивношћу и богатством израза и надахњују млада бића на причање по узору на виртуозне причаоце чијем умијећу свједоче, још више трују дјечију душу начету прераним суочавањем с муком постојања. Једно од основних Андрићевих поетичких начела – идеја да је дјетињство интегративни дио живота у цјелини и да све што ће човјека касније мучити, морити и бити му сметња свој почетак и свој зачетак има у најранијем добу – потврђује се у ове двије приповијетке. Јунаци приповиједака „Легенда о побуни“ и „На обали“, наводи ауторка, суочавају се са апсурдом егзистенције (насупротив свијету прича којима их обмањују и заводе одрасли) односно кључним питањем: „Због чега човјек мора да живи у једном таквом страном, неразумљивом свијету?“ Обојица, како се наводи у раду, излаз траже у љепоти, први уз помоћ своје умјетничке природе која је у стању да ствара лијепо за човјека и човјечанство, а други у борби да створи боље и љепше својим трудом и радом.

9.У раду **Андрићева приповијетка „Панорама“ – стварност и слика о стварности** анализира се однос стварности и слике о стварности као један од кључних проблема у Андрићевој приповиједи „Панорама“. Полазећи од теорије В. Шкловског о очућењу као карактеристици pjesничког језика уз помоћ кога се превазилази аутоматизација опажаја, у приповиједи се уочава настојање да се ријечима, а тиме и умјетности ријечи, удахне нови живот. Како ауторка примјећује, свијет панораме за приповједача је свијет у коме открива умјетност, али и налази инспирацију за сопствена плетења маште. Панорама би се, како се у раду наводи, могла посматрати и као модел обликовања стварности у Андрићевом књижевном дјелу. Приповједач интуитивно долази до одређених сазнања о умјетности, стиче важна искуства о људима и њиховим односима, али и бројни проблеми покрећу његову мисао. Ауторка закључује да приповједач, обједињујући ова три важна аспекта, налази свој пут у умјетност и кроз умјетност.

10.У раду **Андрићеве Рајка Радаковић и Лотика као антиподи** ауторка се бави ликовима двију „еманципованих жена“, јунакиња романа *Госпођица* и *На Дрини ћуприја*. У компарацији двије Андрићеве хероине уочава се да је Рајка одређена као „модерна Амазонка“ а Лотика као првенствено матерински лик, односно да оличава „велику мајку“. Рајка Радаковић је припадница српског национа и домицилна, али је странац у своме граду (Сарајево), у своме народу, у својој породици. Лотика је Јеврејка, измјештена у туђ свијет, у коме покушава наћи мјесто за себе и за своје. Како каже ауторка рада, Рајка је неспособна за љубав, љепоту, инфантилна и интровертна, а Лотика с израженим осјећајем за лијепо, чулна и отворена, потребу за љубављу потискује зарад виших људских вриједности. Обје јунакиње, закључује ауторка, иако ослобођене друштвених конвенција, слободне на свом путу, једнако је изневјерио живот, али и њихова рачуница да је за срећу и успјех кључан новац.

11. У раду **Марко Краљевић као етички узор у млађем школском узрасту** ауторка се бави ликом Марка Краљевића у народној епској пјесми „Марко Краљевић и бег Костадин” која је предвиђена као градиво за обраду на часу у четвртом разреду основне школе у Републици Српској, те могућностима рецепције пјесме на овом узрасту. У пјесми није, како подсећа ауторка, доминантна уобичајена слика Марка као јунака на мегдану, непобједивог борца, заштитника нејаких, чак митског јунака, него она друга – слика борца за правду и истину, кога краси људска емпатија, скромност, безинтересна оданост и пријатељство. Неопходан историјски контекст ће помоћи да се боље разумије Марков лик и као етички узор усвоји у млађем школском узрасту. Модерни реципијент, како наглашава ауторка, са епским дјелима комуницира путем читања, а не слушања, како је то било у изворној ситуацији, па тиме неке темељне одлике овог жанра изостају. Посредовањем наставника ученицима итекако може бити олакшана комуникација са овим дјелима, тако да се аутентичне вриједности у естетском, етичком, моралном смислу могу успјешно предочити у млађим разредима основне школе. Као добар примјер у раду се наводи епска пјесма „Марко Краљевић и бег Костадин”, у којој је познати епски јунак парадигма етичког узора. Ауторка истиче како се уз ваљану припрему наставника и уз помоћ модела стваралачке наставе ученицима на овом узрасту могу се приближити Маркове вриједности као што су истинољубивост, саосјећајност, оданост, поштовање, поштење, те ће оне тако бити препознате као пожељне и постепено ће постати саставни дио учениковог бића.

Кратак приказ монографије :

Књига др Милене Ивановић *Приповијетке за дјецу Иве Андрића (теоријско-методички аспект)* бави се значајним дијелом Андрићевог стваралаштва, његовим приповијеткама за дјецу најприје са теоријског па са методичког становишта.

Истраживање Андрићевог стваралаштва једнако је занимљиво и непресушно, као она Андрићева знатижељна заглавност у звјездано небо и људско лице. Из великог и незаобилазног Андрићевог опуса Милене Ивановић је издвојила његове приповијетке за дјецу и на високо професионалан начин показала како се може прићи разумијевању и тумачењу умјетничког текста а да тај приступ буде јасан и примјенљив у наставном процесу и наставницима и ученицима.

Управо та намјенска усмјереност тумачења условила је и структуру и композицију књиге. Први дио садржи информације о Андрићевом стваралаштву за дјецу с тежиштем на одабраним темама и поступцима њиховог креативног обликовања, затим избор приповиједака које то у себи садрже, те зналачки и функционално тумачење најсавременијим теоријским поставкама из реда домаћих и свјетских теоретичара литературе за дјецу.

Импонује управо та широка лепеза постојеће савремене теоријске мисли којом располаже М. Ивановић што се препознаје у експлицитно изреченим сопственим ставовима о предмету разматрања, увијек са становишта функционалности и корисности примјене за разумијевање и тумачење умјетничког текста.

Иста та сигурност и јасноћа уочљива је и у другом дијелу рукописа који

садржи методички приступ обради Андрићевих приповиједака у основној школи.

Књигу Милене Ивановић, осим та два суштинска дијела чине: увод, шест поглавља (1. Свијет дјетињства у Андрићевом дјелу, 2. Андрићева приповједачка умјетност, 3. Мотиви у Андрићевим приповијеткама за дјецу, 4. Андрићеве приповијетке за дјецу и млади читалац, 5. Интерпретација Андрићевих приповиједака за дјецу из збирке *Деца* у настави, 6. Методички приступ приповијеткама за дјецу из збирке *Деца*), закључак, извори (примарни и секундарни) и литература.

Сва ова поглавља (осим четвртог) имају потпоглавља у којима се одређени проблем студиозно анализира и објашњава. Посебно је обимно шесто поглавље које има девет потпоглавља и које доноси моделе обраде приповиједака за дјецу на часу на израсту од петог до деветог разреда основне школе.

У Уводу се најприје идентификује предмет истраживања и корпус на коме ће се истраживати (приповијетке „Деца“, „Мила и Прелац“, „Књига“, „На обали“, „Аска и вук“, „Излет“, „Прозор“, „Екскурзија“, „Панорама“, „У завади са светом“, „Кула“). У избор нису ушле приповијетке „Писмо из 1920.“ и „Змија“ јер се оне, ипак, не би могле убројити у опус за дјецу, упркос томе што их је Андрић ставио у овај свој избор.

У првом поглављу се констатује се да је тема дјетињства присутна у читавом Андрићевом стваралаштву, али да је збирка *Деца* најзасићенија овом тематиком отуда је најбољи репрезент ове важне теме у оквиру Андрићевог приповиједног свијета. У наредном поглављу истражују се одлике пишчевог приповједачког дјела које су својствене и приповијеткама за дјецу као интегралном дијелу поезике нашег нобеловца. Посебна пажња је посвећена проблему нарације, пишчевих приповиједних стратегија и просторно-временских односа у овим приповијеткама

Треће поглавље доноси исцрпну анализу мотива у оквиру приповиједака за дјецу међу којима су издвојени игра, страх и искушења одрастања.

У четвртом поглављу анализира се могућност читања и разумијевања ових приповиједака на дјечијем узрасту, закључује се да су ово приповијетке са „дуплим дном“, оне нису генерацијски условљене, него су као и бројна дјела свјетске књижевности истовремено и за дјецу и за одрасле. У њима није дјечи све јасно, али им није јасно ни у животу – оне пружају ону информацију више која подстиче и инспирише младог читаоца да промишља и истражује.

Посебну вриједност ове монографије чине наредна два поглавља која се баве прво теоријском а након тога методичком обрадом Андрићевих приповиједака за дјецу.

У оквиру теоријске интерпретације приповиједака говори се о: 1. историји великог страха („Књига“), о искушењима с којима се дијете сусреће на прагу свијета одраслих („У завади са светом“, „Прозор“), о лицима и наличјима игре („Деца“, „Кула“, „Аска и вук“), малим јунацима пред загонетком љубави („Мила и Прелац“ и „На обали“) о стасавању умјетника („Панорама“), о историји и легенди као потки Андрићевих приповиједака за дјецу („Излет“ и „Екскурзија“).

У методичком дијелу је најприје анализирана заступљеност Андрићевог дјела у наставним програмима за основну школу у Републици Српској и Србији и констатовано како је наш нобеловац присутан у програмима али да избор дјела и њихова дистрибуција нису добри. Имајући у виду да су наставни планови програми промјењиви, и посебно да Андрићеве приповијетке за дјецу, најприје на основу својих естетских квалитета, заслужују да се раде на нивоу обраде на часу, дати су могући модели обраде ових приповиједака од петог до деветог разреда.

У овом дијелу наглашено је залагање ауторке за стваралачку наставу књижевности наспрам традиционалне наставе која занемарује иманентне вриједности књижевног дјела. Управо уз примјену стваралачке наставе у овом дијелу показује се да је могуће успјешно обрадити Андрићеве приповијетке за дјецу као наставно градиво и да ће на тај начин њихове могућности (понајприје естетске) бити у потпуности искориштене.

Понуђено је девет модела стваралачке наставе књижевности: обрада текста помоћу доминантног књижевног лика („Књига“), групни облик рада („У завади са светом“), проблемски приступ („Прозор“), обрада текста по датом плану („Аска и вук“), тематско-мотивски поступак („Кула“), Обрада текста помоћу истраживачких задатака („Деца“), проблемско-истраживачки поступак („На обали“), рад на нивоима различитих сложености („Мила и Прелац“), рад помоћу сазнајних категорија („Панорама“).

Монографија *Приповијетке за дјецу Иве Андрића (теоријско-методички аспект)* нуди нов и оригиналан приступ проучавању дјела великог писца. Она има како теоријски, тако и практичан значај, јер ауторка располаже знањем о најсавременијим методичким тумачењима умјетничког текста у настави за основце. Наставницима и будућим истраживачима, та помоћ издашно је понуђена и у обимној и респектабилној научној и методичкој литератури на крају књиге.

4. ОБРАЗОВНА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА

Образовна дјелатност прије првог и/или /последњег избора/реизбора

2001–2003: професор српског језика и књижевности у Средњошколском центру „Пале“

2002–2008: асистент на предметима: Методика наставе српског језика и књижевности 1, Методика наставе српског језика и књижевности 2, Методика развоја говора, Књижевност за дјецу на Педагошком факултету у Бијељини, Универзитет у Источном Сарајеву

2008–2014: виши асистент на предметима: Методика наставе српског језика и књижевности 1, Методика наставе српског језика и књижевности 2, Методика развоја говора, Књижевност за дјецу на Педагошком факултету у Бијељини, Универзитет у Источном Сарајеву

Образовна дјелатност после избора/реизбора

2014–2019: доцент на предметима: Методика наставе српског језика и књижевности 1, Методика наставе српског језика и књижевности 2, Методика развоја говора, Методика говорне комуникације на Педагошком факултету у Бијељини, Универзитет у Источном Сарајеву

Ментор три кандидата за одбрану завршног (мастер) рада:

1. Марије Петровић, „Причање и препричавање у млађим разредима основне школе“, одбрана била 25. 5. 2018. на Педагошком факултету у Бијељини;

2. Милијане Јанковић, „Лирска песма у млађим разредима основне школе“

одбрана била 6.7. 2018. на Педагошком факултету у Бијељини;

3. Зорице Милошевић, „ Настава врста речи у млађим разредима основне школе“, одбрана била 16.11. 2018. на Педагошком факултету у Бијељини.

Чланство у Комисијама за одбрану завршног (мастер) рада кандидата:

1. Биљане Нешковић,
2. Соке Јовић,
3. Велиборке Јовић,
4. Снежане Радић,
5. Александре Богдановић,
6. Иване Панић,
7. Данијеле Панић,
8. Горана Ђеклића,
9. Стевке Кандић,
10. Маје Спречо и
11. Александра Обреновића.

5. СТРУЧНА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА

ПРИРЕЂЕНИ ИЗБОРИ ЛЕКТИРЕ ЗА ОСНОВНУ И СРЕДЊУ ШКОЛУ С ПРЕДГОВОРОМ

1. *Приче о дјечи пред прагом живота*, предговор у: Иво Андрић, *Избор приповиједака*, Завод за уџбенике и наставна средства Источно Сарајево, 2015.
2. *Приповједач Иво Андрић*, предговор у : Иво Андрић, *Приповијетке: Пут Алије Ђерзелеза, Мост на Жепи, Аникина времена*, Завод за уџбенике и наставна средства Источно Сарајево, 2015.

РЕЦЕНЗИЈЕ УЏБЕНИКА

1. Ирена Милошевић и Драженка Шобат, *Читанка за 4. разред основне школе*, Завод за уџбенике и наставна средства Источно Сарајево, 2018.
2. Милош Ковачевић и Миланка Бабић, *Српски језик и језичка култура за 9. разред*, Завод за уџбенике и наставна средства Источно Сарајево, 2018.

Стални је члан комисија за полагање стручног испита из Методике наставе српског језика и књижевности на Педагошком факултету у Бијељини.

Тренутно обавља послове главног и одговорног уредника и рецензента у *Бијељинском методичком часопису* (електронски часопис Педагошког факултета у Бијељини).

Рецензент је часописа *Књижевност и језик* Друштва за српски језик и књижевност Србије и часописа *Нова школа* Педагошког факултета у Бијељини.

6. РЕЗУЛТАТ ИНТЕРВЈУА СА КАНДИДАТИМА⁶

Комисија у пуном саставу обавила је 15. 1. 2018. године интервју са кандидаткињом која се пријавила на расписани конкурс. Из разговора је утврђено да је ријеч о изграђеном и искусном научном раднику. Комисија може констатовати њену пуну опередијељеност за универзитетску наставну дјелатност и научна истраживања у наставно-научној области за коју је расписан конкурс, као и то да је у последњем изборном периоду објавила одговарајући број радова и књигу, и да је реализовала одговарајуће активности у развоју наставно-научног подмлатка.

7. ИНФОРМАЦИЈА О ОДРЖАНОМ ПРЕДАВАЊУ ИЗ НАСТАВНОГ ПРЕДМЕТА КОЈИ ПРИПАДА УЖОЈ НАУЧНОЈ/УМЈЕТНИЧКОЈ ОБЛАСТИ ЗА КОЈУ ЈЕ КАНДИДАТ КОНКУРИСАО, У СКЛАДУ СА ЧЛАНОМ 93. ЗАКОНА О ВИСОКОМ ОБРАЗОВАЊУ⁷

Кандидаткиња је у последњих пет година, док је била у звању доцента, држала предавања из наставних предмета из уже научне области за коју је конкурс расписан, тако да се искључује потреба држања предавања из наставног предмета уже научне области приликом избора у звање ванредног професора.

III ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

Експлицитно навести у табели у наставку да ли сваки кандидат испуњава услове за избор у звање или их не испуњава.

Први кандидат

⁶ Интервју са кандидатима за изборе у академска звања обавља се у складу са чланом 4а. Правилника о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Источном Сарајеву (Интервју подразумјева непосредан усмени разговор који комисија обавља са кандидатима у просторијама факултета/академије. Кандидатима се путем поште доставља позив за интервју у коме се наводи датум, вријеме и мјесто одржавања интервјуа.)

⁷ Кандидат за избор у наставно-научно звање, који раније није изводио наставу у високошколским установама, дужан је да пред комисијом коју формира вијеће организационе јединице, одржи предавање из наставног предмета уже научне/умјетничке области за коју је конкурисао.

Минимални услови за избор у звање ⁸	испуњава/не испуњава	Навести резултате рада (уколико испуњава)
<p><i>Навести списак минимално прописаних услова</i></p> <p>1) има проведен најмање један изборни период у звању доцента,</p> <hr/> <p>2) има најмање пет научних радова из области за коју се бира, објављених у научним часописима и зборницима са рецензијом након избора у звање доцента</p>	<p>ИСПУЊАВА</p> <hr/> <p>ИСПУЊАВА</p>	<p>Милена Ивановић је у звање доцента бирана 27. 3. 2014. год.</p> <hr/> <p>Милена Ивановић је, како се из приказа наведених радова види, у овом изборном периоду објавила 8 научних радова у категоризованим часописима и тематским зборницима (уз два стручна рада и један рад у међународном часопису).</p>
<p>3) има објављену књигу (научну књигу, монографију или универзитетски уџбеник) или патент, односно оригинални метод у одговарајућој научној области, признат као заштићена интелектуална својина, након избора у звање доцента</p>	<p>ИСПУЊАВА</p>	<p>Милена Ивановић је објавила монографију: Приповијетке за дјецу Иве Андрића (теоријско-методички аспект, Педагошки факултет у Бијељини, 2018.</p>
<p>4) био је члан комисије за одбрану магистарског или докторског рада, или има менторство кандидата за степен другог циклуса</p>	<p>ИСПУЊАВА</p>	<p>Милена Ивановић је била ментор за одбрану три мастер рада на Педагошком факултету у Бијељини.</p>
<p>Додатно остварени резултати рада (осим минимално прописаних)</p>		
<p>Навести преостале публиковане радове, пројекте, менторства, ...</p>		
<p>❖ Кандидаткиња је у овом изборном периоду објавила осам научних радова, два стручна рада и један рад у међународном часопису. Радови су</p>		

⁸ У зависности у које се звање бира кандидат, навести минимално прописане услове на основу члана 77., 78. и 87. Закона о високом образовању односно на основу члана 37., 38. и 39. Правилника о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Источном Сарајеву

напријед наведени и анализирани.

❖ Учесће у пројектима:

1. Пројекат „Савремени писци за дјецу из Републике Српске као чувари националног идентитета“ у организацији Педагошког факултета у Бијељини те партнерство и суфинасирање Министарства културе и информисања Републике Србије (радионице одржане 17. 6. 2016);
2. Пројекат „Дани Васе Пелагића“ (тема: „Знаменити учитељи Семберије“) у организацији Педагошког факултета у Бијељини те партнерство и суфинасирање Министарства културе и информисања Републике Србије (радионице одржане 15.6. 2017);
3. Пројекат „Дани Васе Пелагића“ (тема: „Учитељ у Пелагићево вријеме и у модерном добу“) у организацији Педагошког факултета у Бијељини те партнерство и суфинасирање Министарства културе и информисања Републике Србије (радионице одржане 15.6. 2018).

Приједлог кандидата за избор у академско звање (навести звање, ужу научну/умјетничку и образовну област за коју се кандидат предлаже) са образложењем приједлога комисије. Уколико један или више кандидата задовољавају услове за избор у звање према конкурс, комисија мора дати образложење о разлозима доношења своје одлуке, конкретно и јасно.

Доц. др Милена Ивановић као једини пријављени кандидат на конкурс испуњава све услове за избор у звање ванредног професора за ужу научну област: Специфичне књижевности: Србистика, предмети: Методика наставе српског језика и књижевности 1, Методика наставе српског језика и књижевности 2, Методика развоја говора, Методика говорне комуникације на Педагошком факултету у Бијељини, Универзитета у Источном Сарајеву.

Милена Ивановић је испунила и премашила готово све нужне услове за избор ванредног професора прописане *Законом о високом образовању и Правилником о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Источном Сарајеву*, јер има проведен један изборни период у звању доцента, јер је од избора у звање доцента објавила монографију из србистике, јер је у рецензираним часописима и рецензираним тематским зборницима објавила 8 радова, јер је била ментор за одбрану три мастер рада, јер је из различитих предмета успјешно изводила наставу.

Због свега наведеног Комисија са задовољством предлаже да се доц. др Милена Ивановић изабере у звање ванредног професора за ужу научну област: Специфичне књижевности: Србистика, предмети: Методика наставе српског језика и књижевности 1, Методика наставе српског језика и књижевности 2, Методика развоја говора, Методика говорне комуникације на Педагошком факултету у Бијељини Универзитета у Источном Сарајеву.

Ч Л А Н О В И К О М И С И Ј Е:

1. Проф. др Јелина Ђурковић, ванредни професор, предсједник

---

2. Проф. др Вељко Брборић, ванредни професор, члан

---

3. Проф. др Зона Мркаљ, редовни професор, члан

Мјесто: Бијељина
Датум: 18. 1. 2019.